

Je li molitva kršćanina ista kao molitva nekoga druge vjere?

Novi nastavak serije tekstova
Pitanja o kršćanskoj vjeri. Ovaj
članak govori o razlici između
molitve kršćanina i molitve
osobe koja ispovijeda drugu
vjeru.

1.04.2024.

1. Što je molitva?

2. Koja je razlika između kršćanske molitve i molitve drugih religija?

3. Koje su vrste molitve?

4. Kakav je odnos između osobne molitve i molitve Crkve?

5. Koja je uloga Duha Svetoga u molitvi?

Što je molitva?

“Molitva je uzdizanje duše Bogu ili traženje od Boga prikladnih dobara”[1]. To je istinski osobni dijalog, intiman i dubok, između pojedinca i Boga[2], a svatko je pozvan otkriti bogatstvo tog dijaloga i stupiti u odnos sa svojim Stvoriteljem. Bog neprestano poziva svakog pojedinca da sudjeluje u otajstvenom susretu molitve. On je taj koji preuzima inicijativu, budi u nama volju da ga tražimo, da komuniciramo s njim i da ga učinimo sudionikom u našim životima. Osoba

koja se posveti molitvi, voljna slušati Boga i razgovarati s njime, odgovara na tu Božju inicijativu.

Kršćanin ima za primjer samoga Krista, koji se neprestano molio Ocu i učio kako to činiti[3]. Nadalje, kršćanska molitva nije rezultat individualne vježbe razmišljanja ili introspekcije, nego je umetnuta u dijalog između Sina i Oca, djelovanjem Duha Svetoga u duši. „U Isusu čovjek postaje sposoban sjediniti se s Bogom dubinom i intimnošću odnosa očinstva i sinovstva. Stoga se zajedno s prvim učenicima s poniznim pouzdanjem obraćamo Učitelju i molimo ga: “Gospodine, nauči nas moliti” (Lk 11, 1)”[4].

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Kad god u svom srcu osjetimo želju da se poboljšamo, da velikodušnije odgovorimo Gospodinu, i tražimo vodič, jasan smjer za naš kršćanski

život, Duh Sveti nam u sjećanje stavlja riječi Evanđelja: preporučljivo je moliti ustrajno i ne odustati.

Molitva je temelj svakog nadnaravnog rada; s molitvom smo svemoćni i, kad bismo bili bez ovog resursa, ne bismo ništa postigli.

Prijatelji Božji, 238

Toliko je prizora u kojima Isus Krist razgovara sa svojim Ocem da je nemoguće zaustaviti se na svima. Ali mislim da ne možemo a da ne razmotrimo sate, tako intenzivne, koji prethode njegovoj muc i smrti, kada se priprema izvršiti Žrtvu koja će nas vratiti božanskoj ljubavi. U intimi Gornje sobe njegovo se Srce prelijeva: on se molećivo obraća Ocu, naviješta dolazak Duha Svetoga, potiče svoj narod na trajni žar ljubavi i vjere. *Prijatelji Božji, 240*

Koja je razlika između kršćanske molitve i molitve drugih religija?

Glavna razlika kršćanske molitve u odnosu na oblike nekih spiritualističkih struja leži u traženju osobnog susreta s Bogom, jednim i trojstvenim (s Bogom, Ocem Gospodina našega Isusa Krista u Duhu Svetom), a ne samo kao individualna potraga za mirom i unutarnjom ravnotežom. „Kršćansku molitvu uvijek određuje ustroj kršćanske vjere, u kojoj svijetli sama istina Boga i stvorenja.”[5] Krist nas uči kako trebamo moliti, a to znači moliti unutar njegova otajstvenog tijela, koje je Crkva.

Kršćanska molitva ima i zajedničku dimenziju: „čak i kad se čini u samoći, ona se uvijek odvija unutar onog „općinstva svetih“ u kojem se i s kojim se moli, kako u javnom i liturgijskom obliku, tako i u privatnom obliku“[6]. Kršćanin, čak i kad je sam i moli u tajnosti, ima uvjerenje da uvijek moli u jedinstvu s Kristom, u Duhu Svetom, zajedno sa

svim krštenima za dobro Crkve.
Molitva Gospodina Isusa predana je
Crkvi ("ovako molite", Mt 6,9)[7] i
stoga se u potpunosti ostvaruje
unutar zajednice krštenih.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Molitva kršćanina nikada nije
monolog. *Put, 114*

«Minute šutnje» - Neka to ostane za
one koji imaju suho srce. Mi katolici,
djeca Božja, govorimo s našim Ocem
koji je na nebesima. *Put, 115*

“Jedna minuta intenzivne molitve – i
to je dovoljno”, govorio je jedan koji
nije molio nikada.

– Bi li shvatio zaljubljenika kojemu bi
bilo dosta intenzivno promatrati
ljubljenju osobu jednu minutu?
Brazda, 465

Koje su vrste molitve?

Crkva tradicionalno dijeli glavne izričaje molitve u tri vrste: glasovnu molitvu, meditaciju i kontemplativnu molitvu. Nadopunjujući se, svi su bitni za kršćanina koji nastoji produbiti svoj odnos s Bogom i dijele zajedničku karakteristiku sabranosti srca.

1) Glasovna molitva: Odnosi se na oblik molitve koja se izražava verbalno, odnosno artikuliranim ili izgovorenim riječima, a koja se može očitovati i izvana i iznutra, duboko u srcu. Ovaj oblik molitve izvodi se pomoću unaprijed utvrđenih formula, dugih ili kratkih, preuzetih iz Svetoga pisma (kao što su Očenaš i Zdravo Marijo) ili preuzetih iz duhovne tradicije (kao što je Slava Ocu).

„Usmena molitva je molitva par excellence mnoštva jer je izvanjska i tako potpuno ljudska. Ali čak ni najdublje molitve nisu mogle bez

usmene molitve. (..) Zbog toga glasovna molitva postaje prvi oblik kontemplativne molitve.”[8]

2) Meditacija (također poznata kao mentalna molitva) - Meditacija uključuje fokusiranje uma na ležerno razmatranje stvarnosti ili ideje, sa svrhom dobivanja potpunijeg i boljeg razumijevanja. Za kršćanina, praksa meditacije uključuje usmjeravanje misli prema Bogu. „Meditacija uključuje misao, maštu, emocije i želju. Ova mobilizacija je neophodna za produbljivanje uvjerenja vjere, poticanje obraćenja srca i jačanje volje za nasljedovanjem Krista.”[9]

Postoje različiti oblici meditacije, ovisno o različitosti duhovnih učitelja u Crkvi. „Ali metoda nije ništa više od vodiča; važno je ići naprijed, s Duhom Svetim, jedinim putem molitve: Kristom Isusom.”[10]

3) Kontemplativna molitva – „najjednostavniji je izraz otajstva

molitve. To je dar, milost; ne može se prihvatiti osim u poniznosti i siromaštvu.”[11] Crkva ga ističe kao najintimniji oblik osobnog dijaloga s Bogom, u kojem duša postiže sjedinjenje s Kristovom molitvom koja nas čini dionicima svoga otajstva, u unutarnjem ozračju tihe ljubavi[12].

Svaki je kršćanin pozvan postići puninu kontemplacije u svim okolnostima svoga života. Ova molitva vodi aktivnom rastu i svijesti o prisutnosti Božjoj, kao i želji za dubokim zajedništvom s Njim, kako u trenucima posebno posvećenim molitvi, tako i tijekom života. Molitva, dakle, ima za cilj integrirati sve dimenzije ljudske osobe, uključujući inteligenciju, volju i osjećaje, te dopire do središta srca kako bi preobrazila njegova raspoloženja i oblikovala cijeli kršćanski život, čineći ga sličnim Kristu.

Razmatraj sa svetim Josemarijom

U tom okviru, u tom djelovanju kršćanske vjere, postavljene su glasovne molitve, poput dragulja. To su božanske formule: Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome. Ona kruna hvale Bogu i našoj Majci, a to je sveta krunica, i tolika druga klicanja puna pobožnosti koje su naša kršćanska braća recitirala od početka. *Prijatelji Božji, 248*

Ne propustimo u našem danu nekoliko trenutaka posebno posvećenih obraćanju Bogu, uzdizanju misli prema Njemu, a da riječi ne moraju biti na usnama, jer one pjevaju u srcu. Posvetimo dovoljno vremena ovom standardu pobožnosti; u određeno vrijeme, ako je moguće. *Prijatelji Božji, 249*

Želio bih da se danas, u našoj meditaciji, definitivno uvjerimo u potrebu da se pripremimo biti

kontemplativne duše, nasred ulice,
na poslu, uz neprekidni razgovor s
našim Bogom, koji ne bi trebao
posustati tijekom dana. Ako
namjeravamo lojalno slijediti
Učiteljeve stope, to je jedini način.
Prijatelji Božji, 238

Počinjemo s glasovnim molitvama,
koje su mnogi od nas ponavljali kao
djeca: to su gorljivi i jednostavni
izrazi, upućeni Bogu i njegovoj Majci,
koja je naša Majka. (...)

Najprije molitva, pa još jedna, pa još
jedna..., sve dok se taj žar ne učini
dostatnim, jer riječi su siromašne...: i
otvoren je put božanskoj intimi, u
gledanju Boga bez odmora i bez
umora. Tada živimo kao zarobljenici,
kao zatvorenici. Dok izvršavamo s
najvećim mogućim savršenstvom,
unutar naših pogrešaka i
ograničenja, zadatke našeg stanja i
našeg posla, duša čezne za bijegom.
Ide prema Bogu, kao željezo

privučeno silom magneta. Počinjete voljeti Isusa, učinkovitije, sa slatkim iznenađennošću. *Prijatelji Božji* 296.

Kakav je odnos između osobne molitve i molitve Crkve?

Kao što je gore spomenuto, kršćanska molitva nije ograničena na pojedinca, nego ga nadilazi i uvrštava se u dijalog ljubavi između Oca i Sina, po Duhu Svetome. Kao kanal za to, Bog je uspostavio svoju Crkvu, koja djeluje kao posrednik u našem odnosu s Njim: da bismo postigli prisan i povjerljiv odnos na koji smo pozvani, potrebni su nam sakramenti Crkve, budući da su oni znakovi i instrumenti „po kojima Duh Sveti dijeli milost Krista, koji je Glava, u Crkvi koja je njegovo Tijelo. Crkva dakle sadrži i priopćuje nevidljivu milost koju označava”[13].

Kršćanin se po sakramentima uvodi u otajstvo zajedništva svetih, gdje se sjedinjuje s cjelokupnom zajednicom

Crkve i sudjeluje u njezinim duhovnim dobrima. Na taj način, kada moli, on to čini zajedno s cijelom Crkvom, u isto vrijeme kad je molitva Crkve individualizirana u svakom kršćaninu. „Kršćanska je molitva uvijek autentično osobna i individualna, a u isto vrijeme i zajednička; izbjegava neosobne ili sebične tehnike, sposobne proizvesti automatizme u kojima osoba koja je izvodi ostaje zarobljenikom intimnog spiritualizma, nesposobna za slobodno otvaranje transcendentnom Bogu.”[14]

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Općinstvo svetih. - Kako bih ti to protumačio? - Znaš li što je transfuzija krvi za tijelo? Eto, to je otprilike Općinstvo svetih za dušu.
Put, 544

Ako osjećaš Općinstvo svetih - ako ga doživljavaš - bit ćeš s užitkom čovjek pokajnik. - I shvatit ćeš da je pokora

«gaudium, etsi laboriosum» - radost, iako mučna, i osjetit ćeš se saveznikom svih pokajničkih duša, koje su bile, koje jesu i koje će biti.

Put, 548

Općinstvo Svetih: dobro ga je iskusio onaj mladi inženjer kad mi je rekao: “Oče, taj i taj dan, u taj i taj sat, molili ste za mene!”

To jest i ostat će prva i osnovna pomoć koju moramo pružiti dušama: molitva. *Brazda, 472*

Koja je uloga Duha Svetoga u molitvi?

Sudjelujući u dijalogu ljubavi između Oca i Sina, kršćanska je molitva rezultat djelovanja Duha Svetoga koji djeluje u duši usađujući kreposti vjere, nade i ljubavi te vodi ljudsko biće u rast u prisutnosti Božjoj. Bez obzira na put ili metodu molitve, Duh Sveti je taj koji djeluje u svakom kršćaninu. „Duh Sveti, čije

pomazanje prožima cijelo naše biće, unutarnji je Učitelj kršćanske molitve. On je graditelj žive tradicije molitve. (...) U zajedništvu u Duhu Svetom kršćanska je molitva molitva u Crkvi.”[15]

Razmatraj sa svetim Josemarijom

Kako moliti? Usuđujem se uvjeravati, bez straha da ću pogriješiti, da postoje mnogi, beskonačni načini molitve, mogao bih reći. No, želio bih za sve nas autentičnu molitvu djece Božje, a ne besmislice licemjera, koji od Isusa moraju čuti: neće ući u kraljevstvo nebesko svatko tko ponavlja: Gospodine, Gospodine! Oni koji su potaknuti licemjerjem možda mogu postići buku molitve - napisao je sveti Augustin - ali ne i njezin glas, jer tamo nedostaje života i nema želje za ispunjenjem Očeve volje. Neka naš vapaj Gospodine! bude povezan s učinkovitom željom da se pretvore u stvarnost oni unutarnji

pokreti koje Duh Sveti budi u našoj duši. *Prijatelji Božji, 243*

Prošlo je mnogo godina, a ja ne znam drugi recept. Ako se ne smatraš spremnim, idi Isusu kao što su došli njegovi učenici: nauči nas moliti! Vidjet ćete kako Duh Sveti pomaže našoj slabosti, jer ni ne znajući što imamo tražiti u svojim molitvama, niti kako to treba izraziti, isti Duh olakšava naše molitve uzdasima koji su neobjašnjivi, koji se ne mogu izbrojiti, jer ne postoje prikladni načini da se opiše njihova dubina. *Prijatelji Božji, 244*

Reference

Katekizam Katoličke Crkve, četvrti dio: Kršćanska molitva (2558-2565)

Orationis Formas Pismo biskupima Katoličke Crkve o nekim aspektima

kršćanske meditacije, 15. listopada
1989.

[1] Katekizam Katoličke Crkve, br.
2559

[2] usp. Kongregacija za nauk vjere
[CDF], Pismo biskupima Katoličke
Crkve o nekim aspektima kršćanske
meditacije, 15. listopada 1989., br. 3

[3] Lk 11, 1-4

[4] Benedikt XVI., Opća audijencija
(Kateheza o molitvi), 4. svibnja 2011.

[5] CDF, Pismo biskupima Katoličke
Crkve o nekim aspektima kršćanske
meditacije, 15. listopada 1989., br. 3

[6] CDF, Pismo biskupima Katoličke
Crkve o nekim aspektima kršćanske
meditacije, 15. listopada 1989., br. 7

[7] CDF, Pismo biskupima Katoličke Crkve o nekim aspektima kršćanske meditacije, 15. listopada 1989., br. 7

[8] Katekizam Katoličke Crkve, br. 2704

[9] Katekizam Katoličke Crkve, br. 2708

[10] Katekizam Katoličke Crkve, br. 2707

[11] Katekizam Katoličke Crkve, br. 2713

[12] usp. Katekizam Katoličke Crkve, br. 2724

[13] Katekizam Katoličke Crkve, br. 774

[14] Pismo biskupima Katoličke Crkve o nekim aspektima kršćanske meditacije, 15. listopada 1989., br. 3

[15] Katekizam Katoličke Crkve, br. 2672

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/je-li-
molitva-krscanina-ista-kao-molitva-
nekoga-druge-vjere/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/je-li-molitva-krscanina-ista-kao-molitva-
nekoga-druge-vjere/) (9.08.2025.)